

Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități

Drepturile noastre
pe înțelesul nostru

Text adaptat după Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități de către

Asociația Ceva de Spus Timișoara

Ceva de Spus este un grup de autoreprezentanți, tineri cu dizabilități fizice și intelectuale care luptă pentru drepturile lor. Membrii asociației luptă pentru acces egal la mediul fizic și informațional și oprirea discriminării asupra persoanelor cu dizabilități.

Proiectul **Drepturile noastre pe înțelesul nostru!** este un prim pas în demersul nostru de a accesibiliza legislația românească privind persoanele cu dizabilități.

Finanțat prin proiectul Timotion 2015

Timotion este un eveniment de alergare cu strângere de fonduri pentru proiecte în folosul comunității locale.

Ilustrat de Dan Ungureanu

Notă

Informațiile prezentate și denumirile utilizate în această publicație nu implică exprimarea vreunei opinii din partea Secretariatului Națiunilor Unite.

CUPRINS

	Pagina
INTRODUCERE	1
Adunare Generală	2
Articolul 1 Scop	3
Articolul 2 Definiții	4
Articolul 3 Principii generale	6
Articolul 4 Obligații generale	8
 DREPTURI	 10
Articolul 5 Egalitatea și nediscriminarea	11
Articolul 6 Femei cu dizabilități	12
Articolul 7 Copii cu dizabilități	12
Articolul 8 Informare	13
Articolul 9 Accesibilitate	14
Articolul 10 Dreptul la viață	15
Articolul 11 Situații de pericol și urgențe	16
Articolul 12 Drept egal la legi	16
Articolul 13 Accesul la justiție	18
Articolul 14 Libertatea și siguranța persoanei	19
Articolul 15 Rele tratamente	19
Articolul 16 Persoanele cu dizabilități nu trebuie înșelate, jignite și bătute	20
Articolul 17 Protecție	21
Articolul 18 Dreptul la călătorii	21
Articolul 19 Viață independentă și integrare în comunitate	23
Articolul 20 Acces	24
Articolul 21 Dreptul la părere	25

Articolul 22 Dreptul la viață personală	26
Articolul 23 Respectul pentru casă și familie	27
Articolul 24 Educația	28
Articolul 25 Sănătatea	29
Articolul 26 Recuperare și dezvoltare	30
Articolul 27 Dreptul la muncă	31
Articolul 28 Condiții de viață	33
Articolul 29 Luarea deciziilor	34
Articolul 30 Viață culturală și activități de timp liber	36

IMPLEMENTARE SI MONITORIZARE 38

Articolul 31 Statistici	39
Articolul 32 Colaborare între țări	40
Articolul 33 Implementarea și monitorizarea națională	41
Articolul 34 Comitetul pentru drepturile persoanelor cu dizabilități	42
Articolul 35 Rapoartele Statelor Părți	43
Articolul 36 Analiza rapoartelor	44
Articolul 37 Relația dintre Statele Părți și Comitet	45
Articolul 38 Relația Comitetului cu alte țări	45
Articolul 39 Raportul Comitetului	46
Articolul 40 Conferința Statelor Părți	46
Articolul 41 Depozitar	47
Articolul 42 Semnarea	47
Articolul 43 Acord	47
Articolul 44 Organizațiile de integrare regională	48
Articolul 45 Aplicare	48
Articolul 46 Rezerve	49
Articolul 47 Îmbunătățire	49
Articolul 48 Renunțare	50
Articolul 49 Format accesibil	51
Articolul 50 Text original	

INTRODUCERE

Adunarea Generală

ONU înseamnă Organizația Națiunilor Unite.

Este cea mai importantă organizație internațională.

Organizația Națiunilor Unite are astăzi 193 state.

ONU are rolul de a asigura pacea în lume, respectarea drepturilor omului și colaborarea între țările ei.

Convenția este o înțelegere între două sau mai multe state cu privire la anumite probleme.

Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități este o înțelegere între statele Organizației Națiunilor Unite despre cum ar trebui tratate persoanele cu dizabilități pentru a avea o viață bună.

ARTICOLUL 1

Scop

Această convenție a apărut pentru a apăra drepturile persoanelor cu dizabilități.

Persoanele cu dizabilități sunt persoane diferite, care au abilități, dar care au și anumite părți nedezvoltate sau anumite lipsuri.

Pot exista anumite lipsuri în partea de gândire (dizabilitate intelectuală), pe parte corporală (dizabilitate fizică) sau în felul în care oamenii simt, văd sau aud (dizabilitate senzorială).

Aceste persoane întâlnesc zilnic obstacole și nu pot participa la viața comunității.

ARTICOLUL 2

Definiții

Stetele Părți sunt statele care au semnat Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

Comunicarea se referă la vorbe, la text scris, la text pe care îl citești cu ajutorul degetelor, la înregistrări audio, la pictograme.

Discriminare pe criterii de dizabilitate înseamnă că o persoană este tratată diferit din cauza dizabilității pe care o are.

Adaptare rezonabilă se referă la toate schimbările de care au nevoie persoanele cu dizabilități pentru a se bucura de drepturile și libertățile de care se bucură și ceilalți oameni.

Adaptare rezonabilă se referă la modificări mici de genul: rampe, balustrade, birouri care se reglează pe înălțime, pictograme care apar lângă un text.

Design universal se referă la planul pe care-l faci atunci când te gândești ca toți oamenii să aibă acces la servicii și informații.

ARTICOLUL 3

Principii generale

Principiile sunt niște reguli importante de care această convenție ține cont. Acestea sunt:

Respectăm libertatea de a alege.

Nu discriminăm.

Toată lumea are dreptul să participe la viața comunității.

Persoanele cu dizabilități sunt diferite dar egale cu noi.

Persoanele cu dizabilități trebuie să aibă șanse egale cu persoanele fără dizabilități.

Acces pentru toată lumea.

Egalitate între bărbați și femei.

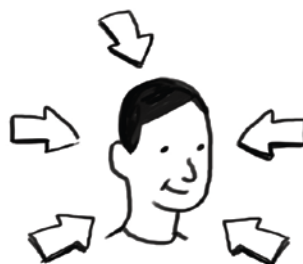
Copiii cu dizabilități au dreptul să învețe și să se dezvolte.

ARTICOLUL 4

Obligații generale

Statele Părți vor avea grijă ca toate persoanele cu dizabilități să se bucure de toate drepturile lor.

Statele Părți vor schimba legile sau vor propune legi noi pentru ca persoanele cu dizabilități să se bucure de drepturile lor.

Statele Părți vor lua măsuri pentru ca nici o persoană sau organizație să nu discrimineze persoanele cu dizabilități.

Statele Părți vor susține design-ul universal adică servicii și echipamente la care toată lumea are acces.

Statele Părți vor sprijini cercetarea pentru a găsi noi tehnologii pentru persoanele cu dizabilități.

Când vorbim despre tehnologii, ne referim la aparate care ajută persoanele să comunice, la aparatură care ajută persoanele cu mobilitate redusă, la programe instalate pe computer sau telefon.

Statele Părți vor oferi persoanelor cu dizabilități informații accesibile despre toate aceste tehnologii.

Statele Părți vor pregăti profesioniștii care lucrează cu persoanele cu dizabilități pentru ca aceștia să ofere sprijin din ce în ce mai bun.

DREPTURI

ARTICOLUL 5

Egalitatea și nediscriminarea

Statele Părți recunosc faptul că legile sunt aceleași pentru toți oamenii.

Statele Părți nu permit discriminarea persoanelor cu dizabilități.

Statele Părți sunt obligate să facă toate lucrurile accesibile.

Faptul că se fac modificări pentru persoanele cu dizabilități nu înseamnă că ceilalți oameni sunt discriminați.

ARTICOLUL 6

Femei cu dizabilități

Statele Părți recunosc că femeile și fetele cu dizabilități sunt discriminate.

Statele Părți vor lua toate măsurile ca femeile și fetele să învețe lucruri noi, să se bucure de viață, de drepturile și libertățile lor.

ARTICOLUL 7

Copii cu dizabilități

Statele Părți vor lua toate măsurile pentru ca și copiii cu dizabilități să se bucure de drepturile lor, la fel ca ceilalți copii.

Ei au dreptul să-și spună părerea la fel ca toți ceilalți.

Pentru a putea să-și spună părerea, trebuie sprijiniți după cum au nevoie.

ARTICOLUL 8

Informare

Statele Părți vor lua măsuri pentru ca oamenii din comunitate să înțeleagă că persoanele cu dizabilități au drepturi care trebuie respectate.

E important ca oamenii să-și facă o părere corectă despre persoanele cu dizabilități.

Toate persoanele cu dizabilități pot face ceva și pot contribui la viața comunității.

E important să existe cât mai multe activități prin care oamenii să fie informați corect despre dizabilitate.

Copiii trebuie învățați de la o vârstă foarte mică să respecte drepturile persoanelor cu dizabilități.

Televiziunile, ziarele și radiourile vor fi încurajate să prezinte drepturile și abilitățile persoanelor cu dizabilități.

ARTICOLUL 9

Accesibilitate

Pentru ca persoanele cu dizabilități să trăiască independent, Statele Părți vor face clădirile, mijloacele de transport și informațiile accesibile.

O comunitate fără bariere este un loc în care oricine poate merge oriunde fără să aibă probleme cu accesul.

În instituțiile publice (primărie, teatru, școli, spitale, gări) trebuie afișate pictograme.

E nevoie de informații ușor de înțeles atunci când folosim bancomatele, telefoanele mobile, și atunci când sunăm la numărul de urgență.

Statele Părți trebuie să verifice felul în care clădirile și serviciile sunt accesibile.
La fiecare clădire publică informațiile trebuie prezentate și în limbaj Braille.

În clădirile publice trebuie să fie oameni care cunosc limbajul semnelor.

Persoanele cu dizabilități trebuie să primească sprijin pentru a folosi telefoanele mobile, telefoanele fixe, bancomatele și internetul.

Încă de când se fabrică, telefoanele și bancomatele trebuie să aibă meniul ușor de înțeles pentru toată lumea.

ARTICOLUL 10

Dreptul la viață

Persoanele cu dizabilități au dreptul la viață, la fel ca ceilalți oameni.

ARTICOLUL 11

Situații de pericol și urgențe (războaie, inundații, epidemii)

Statele Părți vor lua toate măsurile pentru ca persoanele cu dizabilități să fie protejate atunci când sunt războaie, inundații, incendii, boli grave care apar la mulți oameni.

ARTICOLUL 12

Drept egal la legi

Statele Părți amintesc că persoanele cu dizabilități au drepturi dar și obligații în fața legii.

Persoanele cu dizabilități trebuie să primească ajutor atunci când vor să meargă la judecătorie, tribunal și poliție.

Statele Părți vor lua măsuri ca persoanele cu dizabilități să nu fie înșelate atunci când depun acte importante.

Statele Părți vor lua măsuri pentru ca persoanele cu dizabilități să aibă dreptul la case, terenuri, mașini.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să facă împrumut la bancă și să facă ce vor cu banii lor.

Nimeni nu va lua persoanelor cu dizabilități casa și banii, fără ca acestea să fie de acord.

ARTICOLUL 13

Accesul la justiție

Justiție se referă la toate legile dintr-o țară dar și la instituțiile la care mergi atunci când ai probleme cu legea (exemplu: poliție, judecătorie).

Statele Părți trebuie să sprijine persoanele cu dizabilități să înțeleagă ce se întâmplă la judecătorie.

În aceste instituții trebuie să se vorbească într-un limbaj ușor de înțeles sau să fie o persoană de suport.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să-și spună părerea în justiție. Ele trebuie ajutate atunci când își spun părerea.

Unele persoane au nevoie să scrie în loc să vorbească. Uneori este nevoie de pictograme.

Angajații de la judecătorie, poliție și închisoare trebuie pregătiți să lucreze cu persoanele cu dizabilități.

ARTICOLUL 14

Libertatea și siguranța persoanei

Persoanele cu dizabilități au dreptul la libertate și la siguranță oriunde merg.

Nu e permis ca persoanele cu dizabilități să fie ținute închise decât dacă au făcut ceva rău și sunt arestate.

Persoanele cu dizabilități închise au dreptul la mâncare, tratament medical și la informații.

ARTICOLUL 15

Rele tratamente

Nici o persoană cu dizabilități nu este obligată să încerce medicamente noi sau să fie operată fără voia ei.

Statele Părți trebuie să aibă legi care să apere persoanele cu dizabilități de astfel de lucruri.

ARTICOLUL 16

Persoanele cu dizabilități nu trebuie înșelate, jignite și bătute

Persoanele cu dizabilități trebuie plătite la locul de muncă.

Persoanele cu dizabilități trebuie ferite de jigniri și discriminare, bătăi și alte violențe.

Femeile cu dizabilități nu trebuie forțate să aibă relații sexuale.

Statele Părți trebuie să ia măsuri atunci când persoanele cu dizabilități sunt abuzate (discriminate, lovite, violate).

În cazul unui abuz, se vor lua toate măsurile ca persoanele cu dizabilități să primească ajutor pentru a se recupera.

ARTICOLUL 17

Protecție

Persoanele cu dizabilități trebuie protejate de situații în care corpul sau mintea lor ar putea să fie afectate.

ARTICOLUL 18

Dreptul la călătorii

Persoanele cu dizabilități au dreptul să călătorească.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să trăiască în ce țară doresc.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la cetățenie.

Cetățenia română înseamnă că o persoană trăiește în România.

Chiar dacă ești cetățean român, te poți muta și poți lucra în altă țară și poți primi o altă cetățenie.

Cetățenia nu poate fi luată.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să-și schimbe cetățenia.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să-și facă certificat de naștere, buletin și pașaport și să le folosească oriunde au nevoie.

Copiii cu dizabilități care se nasc au dreptul la o naționalitate și la un nume.

Copii cu dizabilități au dreptul să-și cunoască părinții și să fie îngrijiți de ei.

ARTICOLUL 19

Viață independentă și integrare în comunitate

Statele Părți recunosc că toate persoanele cu dizabilități trebuie să trăiască în comunitate.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să aleagă cu cine doresc să locuiască.

Persoanele cu dizabilități pot cere asistent personal, persoană de sprijin sau servicii la domiciliu.

Serviciile în comunitate trebuie să fie accesibile tuturor.

ARTICOLUL 20

Acces

Persoanele cu dizabilități trebuie să aibă acces la viața în comunitate cu mai puține costuri.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la reduceri la proteze, scaune rulante, programe pe calculator pentru nevăzători, proteze auditive.

ARTICOLUL 21

Dreptul la părere

Statele Părți trebuie să se asigure că persoanele cu dizabilități pot să-și spună părerea.

Toate categoriile de dizabilitate trebuie să aibă acces la informațiile importante.

Informațiile care apar la televizor, ziare trebuie traduse în limbajul semnelor, scrise în limbaj Braille sau cu pictograme.

Informațiile de pe internet trebuie traduse în limbaj ușor de înțeles ca toate persoanele cu dizabilități să le poată înțelege.

Limbajul semnelor trebuie recunoscut și folosit în mai multe locuri.

ARTICOLUL 22

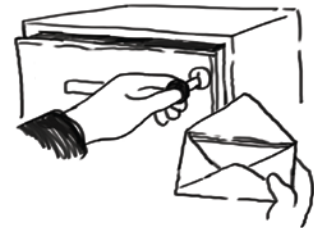
Dreptul la viață personală

Persoanele cu dizabilități au dreptul la viață personală.

Nimeni nu are dreptul să intre în casa persoanelor cu dizabilități, fără acordul lor.

Nimeni nu are dreptul să citească mesajele sau scrisorile persoanelor cu dizabilități, fără acordul lor.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să păstreze secrete personale.

ARTICOLUL 23

Respectul pentru casă și familie

Toate persoanele cu dizabilități au dreptul la familie și copii.

Persoanele cu dizabilități care au mai mult de 18 ani au dreptul să se căsătorească cu cine doresc.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să-și crească copiii și să-i educe.

Copiii care au părinți cu dizabilități au aceleași drepturi ca și ceilalți copii.

Statele Părți vor acorda ajutor atât părinților cât și copiilor lor.

Statele Părți nu au dreptul să separe copiii de părinți, dacă aceștia sunt îngrijiți.

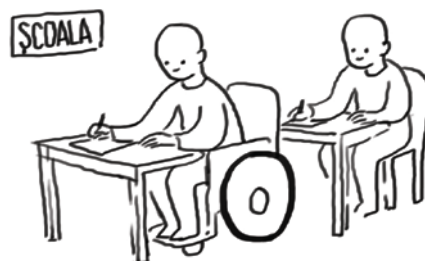
Dacă familia nu poate îngriji un copil cu dizabilități, Statele Părți vor oferi ajutor.

ARTICOLUL 24

Educația

Persoanele cu dizabilități au dreptul la educație.

Persoanele cu dizabilități vor fi ajutate să-și cunoască abilitățile și să se dezvolte.

Copiii cu dizabilități au dreptul să meargă la școală.

Persoanele cu dizabilități care nu văd au dreptul la cărți scrise în limbaj Braille.

Limbajul Braille este format din grupuri de puncte în relief, care pot fi atinse cu degetele.

Există și anumite programe pe calculator sau telefon care pot fi folosite prin comenzi rostite de persoanele care nu văd.

Persoanele cu dizabilități care nu aud vor primi sprijin pentru învățarea limbajului semnelor.

ARTICOLUL 25

Sănătatea

Persoanele cu dizabilități au dreptul la o stare bună de sănătate.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la îngrijire medicală gratuită sau cu bani mai puțini.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la îngrijire medicală de urgență.

Cei care oferă servicii medicale trebuie să se ocupe de persoanele cu dizabilități la fel ca și de ceilalți oameni.

ARTICOLUL 26

Recuperare și dezvoltare

Persoanele cu dizabilități trebuie să primească ajutorul de care au nevoie pentru a se recupera, încă din copilărie.

Profesioniștii trebuie sprijiniți și învățați să lucreze cu persoanele cu dizabilități.

Profesioniștii care lucrează cu persoanele cu dizabilități trebuie să cunoască echipamentele specifice fiecărei dizabilități: orteze, proteze, aparate auditive, programe pe calculator.

ARTICOLUL 27

Dreptul la muncă

Persoanele cu dizabilități au dreptul să muncească la fel ca și ceilalți.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la aceleași condiții de muncă ca ceilalți.

Persoanele cu dizabilități trebuie sprijinite să învețe lucruri noi.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să primească același salariu ca și persoanele fără dizabilități, dacă fac aceeași muncă.

Persoanele cu dizabilități trebuie să fie în siguranță la locul de muncă.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să facă parte dintr-un sindicat.

Un sindicat este un grup de oameni angajați într-o organizație care își apără drepturile.

Persoanele cu dizabilități trebuie să fie sprijinite să aibă afacerile lor.

Ca să încurajeze firmele să angajeze persoane cu dizabilități, Statul Român oferă beneficii.

Statele Părți organizează cursuri pentru persoanele cu dizabilități.

ARTICOLUL 28

Condiții de viață

Persoanele cu dizabilități au dreptul la condiții bune de trai.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la ajutor social.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să fie informate și ajutate să cunoască și să folosească banii.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să primească o locuință socială.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la o pensie.

ARTICOLUL 29

Luarea deciziilor

Persoanele cu dizabilități au dreptul să voteze cu cine doresc.

Persoanele cu dizabilități au nevoie de informații ușor de înțeles ca să poată vota.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să intre singure în cabina de vot.

Statele Părți trebuie să se asigure că persoanele cu dizabilități nu sunt convinse să voteze cu alți candidați decât cei pe care îi doresc.

Persoanele care nu pot vota singure, au dreptul la însoțitor.
Persoanele cu dizabilități au dreptul să-și aleagă însoțitorul.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să candideze la o funcție politică sau publică.

În cazul în care o persoană cu dizabilități câștigă mandatul, are nevoie de suport pentru a-și desfășura munca.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să facă parte din partide politice.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să facă parte din organizații care luptă pentru drepturile lor.

ARTICOLUL 30

Viață culturală și activități de timp liber

Persoanele cu dizabilități au dreptul să meargă la teatru, operă, muzeu și bibliotecă.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să primească materiale ușor de înțeles.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la programe de televiziune accesibile.

Persoanele cu dizabilități au dreptul la acces în clădirile în care se află muzee, teatru, operă, bibliotecă, cinematograful sau la clădiri de interes turistic.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să participe la activități recreative și sportive.

Persoanele cu dizabilități au dreptul să organizeze și să participe la activități sportive de genul Special Olympics sau Paralympics.

Copiii cu dizabilități trebuie să aibă acces la locurile de joacă.

IMPLEMENTARE ȘI MONITORIZARE

ARTICOLUL 31

Statistici

O statistică se referă la anumite informații prezentate simplu într-un tabel sub formă de numere.

Statele Părți vor aduna informații despre persoanele cu dizabilități și le vor prezenta sub formă de statistici.

Statele Părți vor distribui datele și le vor face accesibile.

ARTICOLUL 32

Colaborare între țări

Statele Părți trebuie să colaboreze pentru a pune în practică Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

Statele Părți vor sprijini persoanele cu dizabilități și organizațiile din domeniul dizabilității să participe la schimburi de experiență și cursuri.

Statele Părți vor sprijini cercetătorii din diferite țări să lucreze împreună.

ARTICOLUL 33

Implementarea și monitorizarea națională

Implementarea convenției se referă la măsurile pe care o țară le ia pentru a respecta lucrurile din convenție.

Monitorizare înseamnă verificarea măsurilor luate pentru respectarea Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

În fiecare țară trebuie să fie câte un grup de experți care să verifice dacă drepturile persoanelor cu dizabilități sunt respectate.

ARTICOLUL 34

Comitetul pentru drepturile persoanelor cu dizabilități

Comitetul este un grup de oameni care se întâlnesc și discută despre un anumit subiect.

Există un comitet pentru drepturile persoanelor cu dizabilități.

Statele Părți vor alege membrii comitetului din diferite țări.

În comitet trebuie să fie bărbați și femei, persoane cu dizabilități și fără.

ARTICOLUL 35

Rapoartele Statelor Părți

Statele Părți trebuie să facă rapoarte de activitate.

În aceste rapoarte, fiecare țară va spune ce a făcut cu privire la respectarea convenției.

Raportul trebuie trimis Comitetului.

Statele Părți vor face rapoarte din 4 în 4 ani sau ori de câte ori cere Comitetul.

Rapoartele pentru Comitet trebuie să fie vizibile pentru toată lumea.

ARTICOLUL 36

Analiza rapoartelor

Toate rapoartele vor fi verificate de către Comitet.

Comitetul își pune părerea despre aceste rapoarte. Comitetul va trimite recomandări Statelor Părți.

În cazul în care Statele Părți nu trimit raportul, Comitetul verifică felul în care aceste țări pun în practică convenția.

Fiecare țară trebuie să pună pe site raportul, ca oamenii să poată face observații.

ARTICOLUL 37

Relația dintre Statele Părți și Comitet

Statele Părți lucrează împreună cu Comitetul.

Statele Părți vor ajuta membrii comitetului să-și facă treaba.

Comitetul va ajuta Statele Părți să pună în practică mai bine această convenție.

ARTICOLUL 38

Relația Comitetului cu alte țări

Statele Părți care nu reușesc să pună în practică convenția trebuie să ceară ajutorul Comitetului.

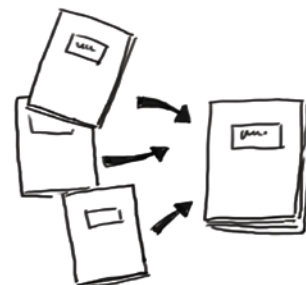

Comitetul împreună cu organizații de experți în domeniu vor discuta și vor face recomandări țării respective.

ARTICOLUL 39

Raportul Comitetului

După ce Statele Părți trimit rapoartele către Comitet, acesta va face un raport general.

În raportul general, Comitetul va face propuneri de îmbunătățire.

ARTICOLUL 40

Conferința Statelor Părți

Statele Părți se vor întâlni după un anumit timp la Conferința Statelor Părți.

Acolo vor discuta despre felul în care este pusă în practică convenția în fiecare țară.

Statele Părți trebuie să participe de două ori pe an la conferință.

ARTICOLUL 41

Depozitar

Secretarul General al Națiunilor Unite păstrează convenția.

ARTICOLUL 42

Semnarea

Convenția ONU privind drepturile privind drepturile persoanelor cu dizabilități se află la sediul Națiunilor Unite din New York.

Începând cu anul 2007, ea poate fi semnată de orice stat.

Articolul 43

Acord

Statele care au semnat Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități sunt de acord să respecte tot ce scrie în ea.

Nu există o dată până la care poate fi semnată convenția.

ARTICOLUL 44

Organizațiile de integrare regională

Organizația de integrare regională este o organizație care se ocupă de felul în care convenția este implementată într-o anumită zonă.

Organizațiile de integrare regională merg la conferința Statelor Părți.

Organizația de integrare regională va primi atâtea voturi câte țări sunt în zona pe care o reprezintă.

Articolul 45

Aplicare

Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități a devenit obligatorie după ce 20 de state au semnat-o.

ARTICOLUL 46

Rezerve

Semnarea convenției presupune respectarea tuturor articolelor ei.

ARTICOLUL 47

Îmbunătățire

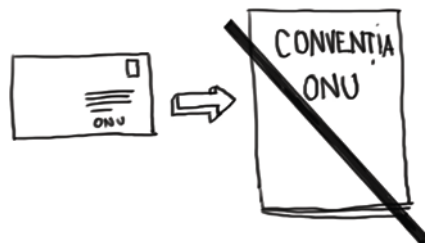
Orice Stat Parte poate să propună îmbunătățiri la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități.

Aceste îmbunătățiri pot fi trimise Secretarului General al Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 48

Renunțare

Dacă un Stat Parte dorește să renunțe la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, poate să comunice acest lucru Secretarului General al Națiunilor Unite.

Statul Parte va renunța la Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități doar după un an după ce a cerut acest lucru Secretarului General al Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 49

Format accesibil

Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități trebuie făcută într-un limbaj ușor de înțeles.

Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități trebuie să se găsească și în limbaj Braille și în variantă audio.

ARTICOLUL 50

Text original

Traducerea Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități în alte limbi trebuie să aibă același înțeles ca și textul original.

